

„СОЦИАЛИСТЪ“

излиза въ Вторникъ и Петъкъ

Редакцията и Административната се намиратъ  
въ СОФИЯ

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи не се връщатъ

# СОЦИАЛИСТЪ

ОРГАНЪ НА РАБОТНИЧЕСКАТА СОЦИАЛЪ-ДЕМОКРАТИЧЕСКА ПАРТИЯ.

LE SOCIALISTE

Organe du Parti Démocrate-socialiste des travailleurs bulgares

Adresse: Redaction  
„SOCIALISTE“  
Sophia.

DER SOZIALIST

Organ der bulgar. Sozialdemokratischen Arbeiterpartei

Абонаментът се прѣдлага

За год. лева 10 —

„ 6 м. „ 5 —

„ 3 м. „ 2 50

За въ странство 14 —

Единъ брѣ

За обявления се плаща по  
15 ст. на редъ на 4 страни

Администрацията на в. „Народенъ Гласъ“ обявява на абонатитѣ си, че за напрѣдъ вѣстника нѣма да излиза. Редакцията ни е влѣзла въ споразумѣние съ редакцията на в. „Социалистъ“ да се испраца тоя вѣстникъ на всички наши абонати, които сж съгласни да прѣдплатятъ абонамента си веднага слѣдъ получаванieto на първия брой отъ „Социалистъ“, който излиза два пѣти въ седмицата.

„Социалистъ“ ще дава найточни и прѣсви новини по разискванията въ Народното Събрание.

Администрацията на  
в. „Народенъ Гласъ“.

Повторно съобщаваме на ония лица, които пращатъ поръчки за получаване в. „Социалистъ“ безъ прѣдплатата, че не можемъ да го испрацаме, като ги молимъ, въместо да отлагатъ това слѣдъ нѣколко броя, да внесатъ абонамента още сега. Редакцията ще изгбде тѣхъ благодарна за оказаната по тоя начинъ помощъ въ трудната ни задача.

Ожко повторно обявяваме, че не можемъ да испрацаме вѣстника си безъ прѣдплатата на предплатившиятъ абонати на в. „Борба“, защото нѣма никакво установено споразумѣние между насъ и редакцията на тоя вѣстникъ.

Администрацията.

## КАКВО НИ ПРЕДСТОИ?

Както въ живота, така и въ печата, борбата между буржуазнитѣ партии е една отъ найожесточенитѣ. Ний, социалиститѣ, не бихме имали нищо противъ тази партийна борба, ако тя се водѣше за нѣкакви политически или общественни пачала. Да се боримъ за убѣденiето си, че този или оня начинъ на водение държавнитѣ работи у насъ е повече изходенъ за народа или за голѣма частъ отъ него, не е грѣхъ, напротивъ, такава борба у просвѣтителитѣ народи се смѣта за много благородна и за много полезна борба. Обаче въ разирената тупаница на нашитѣ Съединисти, Радослависти, Казийонисти, Консерватори, Стамболисти, Каравелисти, ний, та съ насъ заедно и всички принципиални хора, не виждаме никаква борба за пачала. Ето, колко мѣсеци става вече откажъ тѣ сж се свирѣно заловили за коситѣ, ала и до сега, ни една отъ тѣзи партии не се е искавала, като какви и какви

мѣрки мислятъ да взематъ за подобряние положението на народа и за уикчение неговитѣ свободи и правдини. Това безпринципно гонение и ожесточено хвърление калъ върху отдѣлни личности, водители на партиитѣ, яспо ни говори, че борбата на тѣзи спиковци е борба, не за политически принципи и общественни пачала, а борба за кокалъ.

България на дали е прекарвала нѣкога такава жтти и неопредѣлени врѣмена, каквито сега прекарва. Днесъ не е рѣдко да срѣщамъ единъ мракобѣсникъ да ти говори за „народно просвѣщение“, „народно събуждане“; сопаджиитъ и шайкаджиитъ говорятъ за свободно изказване на народното желание, когато тѣ сами съ своитѣ дѣйствия заплашватъ свободата на това изказване, тирапѣтъ се препорѣчва за великъ пазителъ на свободата и правдинитѣ народни, а издѣлникътъ и кървопиецътъ говорятъ сладко-сладко за интереситѣ на бѣдното население. Всичко това хвърли мѣгла върху общественитѣ отношения, а за единъ народъ нѣма нищо по-опасно отъ неясноста въ тѣзи отношения. Народътъ трѣбва да знае своитѣ приятели, трѣбва да знае и своитѣ прикрити душмани. У насъ, както често сме говорили, има вече нови издѣлници, има нови чорабаджии. Ний имаме експлоататори, имаме и народъ експлоатиранъ. Съ една рѣчъ, ний имаме явни вълци, имаме вълци въ овчи кожи, имаме и тѣхнитѣ жертви. Всичко това трѣбва да излѣзе на лице и задачата на принципиалната борба да отлѣчи единитѣ отъ другитѣ.

Принципиалната политическа борба е станала за насъ, българитѣ, вече крайна необходимостъ. Режимътъ на явнитѣ кражби и чудовищнитѣ насилия, който преминахме, както и шарлатанитѣ на буржуазнитѣ партии презъ послѣдната избирателна борба, на които бѣхме свидѣтели, трѣбва да сж убѣдили всички мислещи хора, че врѣме е да се започне едно правилно, сериозно политическо въспитание на нашия народъ. А най-мощно сръдство за политическото и общественно въспитание на единъ народъ е принципиалната политическа и общественна борба. Социалиститѣ, както и всички разсѣдливи българи, които гледатъ съ презрѣние на народнитѣ издѣлници и на шарлатанствувачитѣ демагози, трѣбва да смѣтнатъ за своя първа общественно-политическа задача, да преобразуватъ днешната безмисленна политическа борба въ съзнателна принципиална борба. Това се постига, когато отъ една страна се проповѣдва една завършена, точно опрѣдѣлена программа, а отъ друга, когато въ пейно име; се оборава на всѣка крачка партиитѣ, които не притежаватъ такава програма. На българскитѣ социалисти и на нашитѣ безкористни демократи се пада задачата, да уясняватъ положението въ което се намира нашия народъ, да предлагатъ законодателни мѣрки съобразно съ това положение и да не оставятъ на мира ни една партия или фракция до каго се не искажатъ по това положе-

ние на народа и по мѣрkitѣ, които би трѣбвало да се взематъ. Само при такава усиленна дѣятелностъ може да се дойде до единъ утѣшителенъ резултатъ и да се положатъ основитѣ на една принципиална общественна борба.

Днешний нашия печатъ, засѣляющето сега Народно Събрание и върлющитѣ въ обществото политически акробати, даватъ грамаденъ материалъ за пречистване. Врѣме е всички наши едномисленници да се завзематъ сериозно съ това полезно дѣло.

Я. С.

## ВЖТРЕШНА ХРОНИКА.

— Колько ни струва княза. По бюджета за 1894 г. намираме:

|   |                                                                                                                                                                                                                                                                           |              |
|---|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------|
| 1 | Цивилната листа                                                                                                                                                                                                                                                           | 1,000,000 л. |
| 2 | За канцелирния му, за пѣтишестия, командировка, телеграми, освѣтление и отопление на двореца и поправка мобили                                                                                                                                                            | 300,000 л.   |
| 3 | За поддръжка, прехрана и поправка книжескитѣ дворци, градини и паркове въ София, Евксиноградъ и Руссе, зданията на дворцовитѣ коюшѣни, манежа, зоологическата и ботаническата градини и за направа малки престройки, кафези за птици и животни, цвѣтници и пр., къмъ тѣхъ | 50,000 л.    |
| 4 | За довършване започнатото разширение на двореца въ София отъ кѣмъ Александровскитѣ площи и за направа ново крило отъ кѣмъ источната му страна                                                                                                                             | 300,000 л.   |
| 5 | За довършване електрическото освѣтление, за направа здание за стражари и тѣхнитѣ коне и за расклонение водопровода въ зданията и парка на Евксиноградскитѣ дворецъ                                                                                                        | 30,000 л.    |
|   | Всичко                                                                                                                                                                                                                                                                    | 1,680,000    |

И словомъ единъ милионъ, шестотинъ и осемдесетъ хиляди лева

Тѣзи скромна сума се харчи за удоволствието на единъ двама щастливци, а работния народъ се привива подъ тежестта на данѣцитѣ, пѣшка и се мѣчи като волъ, никой не иска да знай за него.

Ето гдѣ трѣбва да се правятъ економии. Но ще имали нѣкой доблестенъ гражданинъ, който да поиска отмахването отъ бюджета всичкитѣ тѣзи излишни и вредни разноси?

Княза, като чиновникъ на държавата, трѣбва да има само една опрѣдѣлена заплата, която да не надминава повече отъ 600,000 л., отъ които той да си посрѣща разноситѣ, а не държавата да харчи милиони. Това е несправедливо и безбожно.

Ако княза мислѣ за народа си, то той самъ трѣбва да се откажи отъ това безполезно харчение на народната мѣжа, като внуши на министритѣ си че тѣ трѣбва да правятъ економии като почнатъ отъ горѣ и свършатъ до доло, а не да правятъ економии само отъ стражаритѣ и разселнитѣ, които и безъ това живѣятъ много бѣдно.

— Настоятелството на Севлиевоското общо работническо дружество „Работникъ“ заявява, че писмата, които идели на адреса на дружеството, не се предавали отъ гдѣто трѣбва; получавали се само ония, които се адресиратъ лично до нѣкои отъ членовитѣ. Ний питаме Севлиевоското поименско управление не е ли забравило то още Стамболовското управление? Ако то спира писмата, за това ли неговитѣ чиновници взиматъ зальга на данѣкоплатитѣ, за да злоупотрѣбаватъ съ писмата имъ и да пречатъ на сдружаванията които се гарантирани отъ конституцията? Ний молимъ нашитѣ другари отъ Севлиево да слѣдятъ кога и кои писма имъ се губятъ и да ни съобщаватъ на врѣме.

— Въ заповѣдта по военното училище отъ 24 IX 94 г. подъ № 107 срѣщаме слѣдующия интересенъ параграфъ:

§ 11. Заповѣдвамъ да се запишатъ на приходъ по бюджетната книга на повѣренното ми училище, полученитѣ отъ 1-то Софийско Държавно Ковчежничество по платежни заповѣди на Военното Министерство отъ т. г., подъ № 3631 пикни и дневни на Подполковника Ботева за задграничната му командировка прѣзъ т. г. 2773-55 л. зл. и съ № 3644 дневни пари за поѣздки на Подполковника Петрова прѣзъ т. г. . . . . . 84 л. ср.

всичко 2857-55 л.

два хиляди осем стотинъ петдесетъ седмъ лева и 55 стотинки, а като раздадени по принадлежностъ заповѣдвамъ да се изплатятъ въ расходъ по същата книга.

И така, отпущатъ се 2—3 хиляди лева на Подпол. Ботева за да тръгне по Европа, нѣкъ ний се чудимъ защо Рачо Петровъ, съблѣтъ на бъдещата военна диктатура, не искалъ и да чуе за економия. Но види се, че новитѣ Стамболовци трѣбва така смѣло да иматъ свойтѣ Славковци и Живковци, които ходѣха да изучаватъ бубеното семе и рѣчното искусство. А защо е било всичкото това ходение и връщане по Европа? За да се въведатъ нѣкои съвсѣмъ безполезни игри въ военното училище. Слѣдователно новитѣ игри въ това училище струватъ колкото годишния поминѣкъ на петъ души селени.

— Нѣколко младежи въ с. Орзехово, Казанлъшко, въодушевени отъ желание да помогнатъ за просвѣтяването на нашето просто население, рѣшили да отворятъ читалище. Но двама учители, които тѣжколиво носятъ това име, и селския попъ, употребили всички срѣдства за да осуетятъ прѣдприятието на тия младежи. Така, веднѣжъ по поводъ на това читалище, се отворила дума за социалитѣтѣ и горнитѣ лица взели да клѣветатъ социалитѣтѣ; селския бакалинъ, единъ отъ инициаторитѣ на дружеството, ги изобличилъ, че тѣ не познаватъ социализма, а само клѣветятъ. Тѣ въѣсто да му отговорятъ станали и го набили, слѣдъ това двамата даскали и свѣгото отче рѣшили още да се задѣлки бакалинѣтъ дакуни три окъ шарланъ зачерквата. Това отче е било отъ нагнута на единъ Казанлъшки попъ, който казвалъ че „за да се искорени социализма трѣбва да се затварятъ училищата.“

— Отъ сведѣнията, които вземаме изъ една дписка отъ Хасково, тамошния учител на V-то класното училище г. Г. е единъ примѣренъ учителъ. Той си е турилъ името въ телеграммата, която се подала до княза за да не приема оставката на Стамболова, а когато той падналъ, смѣщия господарь откачалъ ликътъ на тирани отъ кафенето на г. Д. Стойнова и го изгари, като канелъ другаритѣ си да отидатъ на поклонение предъ новия управителъ! Кой може да ни увѣри, че ако угръ стане пръвъ министъръ г. Д-ръ Минчевичъ, г. Г. нѣма да остави старитѣ си господари и нѣма да направи поклонъ на прочутия д-ръ? Г-нь Г. е, прочее, единъ дос-

тоенъ прѣдставителъ на нашето чиновническо тѣло, калето на параднитѣ притѣснителни на България.

— Софийското тухларско дружество „Работникъ“, съ едно писмо до редакцията, заявява, че не е вѣрно, съобщението на дописника въ 2-ий брой на вѣстника ний. Дружеството е заплащало редовно такситѣ си по 2 л. на 1000 тухли, срѣщу което ни прѣдставя № № на квитанцитѣ; то е озаконоено само отъ 1892 г. и не искава по 6 милиона тухли годишно, а едва 3½—4 милиона. Ний съблѣваме, ако съобщението на прѣдпозитѣтѣ ни дописници „нѣколко Софийски жители“ е не вѣрно; като не желаемъ нашия вѣстникъ да става проводникъ на интриги, каинимъ тия дописници повторю да докажатъ това, което ни бѣха съобщили, като го потвърдятъ съ факти и подписа си, иначе ний си запазваме правото да ги изобличимъ въ лъжа.

— Отъ Станимака ни пишѣтъ, че тамошнитѣ народни учители не си получили заплатата за мѣцъ Септемврий. Това съобщение е само отъ два реда, цото ни дава поводъ да припомнимъ на читателитѣ си опая небрежностъ, която се е оказвала и се оказва отъ къмъ народнитѣ учители. Тия работници на народното свѣтстване като че ли не интересуватъ никакъ напѣтъ управници. Офицеритѣ, висшитѣ чиновници и министритѣ, които изпълняватъ разни безполезни служби, взиматъ си редовно заплатата, а народнитѣ учители, които иматъ едно такова високо назначение, освѣтъ че ги занемариватъ въ всѣко друго отношение, но не заплащатъ редовно и скромнитѣ имъ възнаграждения. Но разбира се високитѣ чиновници, голѣма частъ отъ които си стоятъ на мѣстата не пожелаватъ и прѣди Стамболова, и слѣдъ Стамболова, и подиръ Стамболова съ стѣблѣтъна классовата държава, а просвѣтитѣлѣтъ, както фабричинѣтъ и селскитѣ работници съ хора, които трѣбва да носятъ всички общесвѣтъ товаръ на гърба си.

— Ако се не лъжемъ въ в. Работникъ ний бѣхме съобщили за Разградския приставъ Раевъ, че билъ нѣкои граждани верѣдъ улицата. Сега отново съобщаватъ, че той продължавалъ да дерѣбѣйствува въ Разградъ. Той си позволявалъ даже да оскърбява 80 годишни старци-глухци, когато се връщатъ вечерно врѣме отъ джемия. Съобщаватъ ни още нѣкои факти, но ний ще чекаме по подробни свѣдѣния завѣрени съ поданитѣ на нѣколко отъ докаченитѣ Разградски граждани.

Достоенъ Разградски приставъ си има г. Стойловъ, героитѣ на моралното влияние.

— Ловченския инспекторъ Генчевъ, бивши главенъ учителъ въ Вратца, билъ страшенъ врагъ на Стамболовщината. Милостѣта му, мисляйки че се намира въ блаженното врѣме на Стамболова, подигналъ цѣлъ кръстоносенъ походъ противъ учителитѣ въ Тетевенско. Мнозина отъ тѣхъ били замѣствани, а нѣкои вече чакали денѣтъ на своето отчисление, и всичко само зарадъ туй, че не се билъ избралъ брата на Радославова, М. Радославовъ. Лошитѣ езици расправятъ че тия бѣснущания на Г-нь инспектора, когато тѣй вече е билъ об-

виненъ въ едно грозно прѣстѣпление — опитъ за измисляване една мома — имали свръзка съ извѣстно благоволение отъ високото мѣсто. Ний ний най малко не се съмняваме въ това, защото напѣтъ управници отдавна сѣ доказали, че тѣ знаятъ да защищаватъ правата на онеправданѣтъ само на книга, когато сѣ въ оппозиция. Горко на учителитѣ! Тѣхъ всички, и Живковъ, и Стамболовъ и Радославовъ и пр. пр. ги смѣтатъ само за оръдие на властѣта. Вижда се, въ тѣхнитѣ глави да нѣма прѣдставление за учителъ, който да не служи за машина на силнитѣ на деня . . . .

— Въ Висшето Училище имало мнозина приятни чиновници-студенти, които били занемарили свѣтъшенно своята чиновническа работа. Така, напр. В. Перфалиовъ свѣршилъ III, кл. подсекретаръ въ Сметната Палата съ заплатата 350 л.; П. Райковъ, свѣршилъ, до колкото знаемъ IV отдѣление, чиновникъ въ Сметната Палата съ заплатата 300 л. мѣсечно; Т. Балмиджиевъ, телеграфистъ, съ заплатата 300 л. мѣсечно; С. Димитровъ, секретаръ при В. Кассационенъ Сѣдъ, съ заплатата 300 л. мѣсечно, свѣршилъ III или IV кл. во врѣме отъ С. Казанджиевъ бивши пенсционеръ сега пом. прокуроръ и пр. господа, на които за сега прѣблѣваме имената, почти редовно посѣщавали своитѣ лекции. При туй отъ тѣхъ имало такива нахални, цото не се задоволявали само съ туй, гдѣто тѣхнитѣ подвѣдомствени испѣщивали и тѣхната работа, ами още ги карали да имъ присвѣтъ лекции, и то не само тѣхнитѣ но и на приятелитѣ имъ. Като съобщаваме тѣй фактъ, ний питаме знаятъ ли напѣтъ голѣмци какво вършатъ тѣхнитѣ подвѣдомствени, и ако знаятъ какво сѣ направити за прѣмахването на тая неправда. На ний миналата година писаме за това, но нищо не се е направило и до сега. Пѣкъ вече тѣхна милостъ нагазватъ III курсъ и значи до сега всѣки отъ тѣхъ е изилъ нафиле по 7000—8000 л. грѣшни пари. Вижда се, че за туй се продаватъ кѣлѣтъ и ризата на бѣдника, за да се даватъ по петдесетъ хиляди гроша на такива „учени“ които се учатъ само за туй за да могатъ издѣцата година да забиятъ своитѣ бутала по навѣтрѣ въ народния грѣбъ. Ний протестираме, високо протестираме, противъ тая ултра-Стамболовщина и искаме, цото на тѣ синковци, които сѣ толкова безочливи, да имъ съобщатъ да си гледатъ работата, или пѣкъ а нѣма работа да имъ се даде пакъ. Ведъ, напѣтъ каси не прѣцѣтъ отъ злато, за да даваме стѣтъ дни по 300—350 л.

— Колкото за управлението на В. Училище, ний му прѣпорѣчваме, цото и за напѣтъ да приима хора отъ I, II и III кл., да не безъ всѣкъ образование, и то при туй чиновници. Така единъ контингентъ отъ студенти, които се прѣвиватъ чѣтъ до земия прѣдъ силнитѣ на тѣ и на които единствения идеалъ е карьерата и притѣ, сигурно би го прѣпорѣжало, гдѣто грѣбъ.

— Голѣмитѣ разбойници. Отъ Разградъ ни същаватъ слѣдующия възмутителенъ фактъ: единъ младъ бакалинъ взималъ на вересия тѣтътътъ

## ПОДЛИСТНИКЪ

### КОЙ МИСЛИ ПРАВО?

— Добръ денъ, сущуизмѣ! Хайди де, спирай вече, минаха 8 часа! Нали вий социулистѣтъ по 8 ч. ще работите?

— Добръ денъ, отче свѣтъй! Но само по социализма не ме закачай, защото ще се пишманипѣ постѣ. Че затъ ти по социализма нищо не можешъ каза; ти най напѣтъ не можешъ да му кажешъ името.

— Сущуизмѣ, цущуизмѣ, . . . чущуизмѣ най лесно. Ами защо ще се пишманипѣ?

— Ехъ, като поприказваме ще виднипѣ. Посѣдни малко на пѣйката да подрѣпкаме, като си много мераклия.

— Е добръ де. Кажи ми сега защо не спирашъ? Ха, ха ха . . . . нали ще поддържамъ ужъ!

— Ний наистина искаме да работимъ по 8 ч., нѣ сега какво да работимъ по 8 ч., когато и по 18 като работимъ пакъ не можемъ да вахранимъ като васъ готовановитѣ.

— Какво, какво? . . . Готовановци ли? Че кой ме храни мене бе, вий ли? Слава Богу азъ самъ се храня.

— Ти самъ си спечелвалъ хлѣба, а?

— Разбира се!

— Съ трудъ?

— Хмъ . . . .

— Съ мъжа, съ потъ?

— Диволъ да те вземе! Ти затъ търсишъ закачки.

— Види се, че не ти понесе, дѣдо попе, ама ти самъ се закачи . . . . . Почакай още малко. Нали Исусъ Христосъ казва: „койго работи той ще яде“?

— И азъ го казвамъ.

— Казвалъ го, по не го вършишъ. Ами този, който работи по много нали повече трѣбва да има и наопаки?

— Тове е тѣй.

— Това казва Христосъ и вий го слушате, нали?

— Слушаме го.

— Сѣщото казва и социализма. Т. е. който не работи да не яде, който работи малко — малко да яде и който работи много — повече да яде; по днеска е наопаки; който работи малко — много яде, а който работи много — малко яде. Кажи не е ли така?

— Не ти слушамъ азъ тебѣ сущуизма.

— Не го слушашъ, че защо? Не е ли право?

— Право, криво . . . . туй то, защото е сущуизмѣ.

— Какъ не му понася на смѣтката! Виж го, че е бѣло, по . . . йокъ черно е, защото сущуизмѣ! Христосъ и социализма, ти ви че казватъ сѣщото за работата. Какъ тѣй цото да е право, другото криво?

— Че какъ . . . . . зная ли . . . . . ти само ти въртишъ, че не зная какво да ти кажа.

— Не върти азъ нищо, ами ти май си лелъ концигѣ . . . . . Но, да додемъ на думата. Казахме, че който работи по много по много трѣбва да яде, и наопаки.

— Съгласенъ съмъ, тѣй казва Христосъ.

— И социализма.

— Диволъ да го вземе.

— И азъ съмъ съгласенъ да го вземе, ако може. Сега да видимъ дали туй, гдѣто казахме, го вършишъ ти наедно съ всички гатани. Да вземемъ единъ примѣръ: тебе менъ. Азъ работи отъ Понедѣльникъ до Педѣла дена по 15 часа (какъ ти се види, колко цима?), всичко 90 часа; по да не ти стѣ много мъчно, да ги туримъ 80 ч. на Педѣла. Ти . . . . въ Педѣла служишъ най много часа, въ Понедѣльникъ, Вторникъ, Срѣда, четвъртъкъ и Петъкъ, да кажемъ по 1 ч. — и въ Сѣбота 2, всичко 11 ч., да ги ка-

фабриканта С. и му задължалъ 32 лева и 30 ст. По-неже той не можалъ на връме да му се исплати, то С. далъ подъ съдъ дѣда му. Момъкътъ уплашенъ отъ тая постѣлка побѣзвалъ да напѣри дѣда си и го заведе при капиталиста да му заплати дълга си. Но С. отрѣкалъ да приеме дълга си като прѣдставилъ това на сѣдилището дѣдото възмутенъ отъ това напусналъ дюкена, но дължника останалъ да моти кредитора си да приеме паритѣ, като държалъ кисията си отворена въ рѣцѣтъ. Но въмето да се съгласи, бившии Стамболови „аѣ“, а сега отъ „народнитѣ“, въсползуахъ отъ отсѣствията на стареца, взелъ едно дърво, спусналъ се върху момъка и какво мислите да е направилъ? — подпомагалъ отъ ортака си, взелъ му насила отъ кесията въмето 32 л. 30 ст. — 3 напалеона!

Сега е било заведено дѣло противъ тая разбойническа постановка, но твърдѣ е възможно въ сѣда С. да остане ненаказанъ, на и самъ може да се надѣва на това, щомъ като си е позволилъ такова нѣщо.

Това ли сѣ честнитѣ патриоти на „милото отечество“!

— Ето още едно извѣстие какъ гражданитѣ свободно сѣ упражнявали изборитѣ право на 11 Септември:

„Прѣсѣдателю 8 обикновено Народно Сѣбрание, копие М-ру Радославову, в. „Знаме“, „Социалистъ“.

Резолюция: Избирателитѣ отъ селата Деремахале Малкъ Воялъкъ и Бапакъ-Еякъ, К.-Агачка околия, на брой 450 души сѣбрали на митингъ въ село Деремъзи днесъ, 16-й Октомври 1894 г. натоварени сме да ви поднесемъ слѣдующата резолюция:

Безъ да се гледа устно и писмено прокламирамата свобода и законностъ отъ г-на президента Стоилова, полицията съ всичкитѣ си старши и младши стражари взе най живо участие въ изборитѣ на 11 Септември и съ своето морално влияние и заплашване накара избирателитѣ да гласуватъ за нѣкакви си правителствени кандидати. Не стига това, но въ време прѣброяването гласоветѣ загради се и избирателното мѣсто съ кордоитѣ въоръжени стражари, отсѣрихъ се избирателитѣ кандидати и се повикаха за провѣрителни хора които се ползуватъ съ никакви довърне, испъдени кметове и къмъ свършъка на прѣброяването една отъ избирателнитѣ кутни се закри съ вѣтърътъ отъ очигъ на избирателитѣ, обстоятелства които ясно показватъ какъ може да се спечели народното довърне въ 24 часа, какъвто е случая съ напигъ избрани народни прѣдставители, Атанасъ Славовъ и Ст. Михайловски. За това, чрѣзъ насъ, господине Прѣсѣдателю, протестираме къмъ господа народнитѣ прѣдставители и ги молимъ да касиратъ този изборъ като е изразилъ волята и желателно народни.

Прѣсѣдателъ: Енчевъ. Членове: Хаджиевъ, Димитровъ, Желевъ, Николъ, Поповъ, Шивачевъ, Николовъ, Продановъ, Стефовъ, Костадиновъ, Бъчваровъ, Димитровъ, Вълковъ.

12—15 ч. на Недѣля, съ празникитѣ. Чакай де, какво се размърда; сѣти ли се де те бутнахъ? Азъ работи, значи, 80 раздѣлено на 15, 5 пѣти повече отъ тебе и то като карами се отъ менъ да замине.

— Стига вече, холанъ, ще си върви, че си имамъ работа.

— Че ти самъ дойде при менъ и закачи социализма. Почакай още малко. Азъ работи цѣли 5 пѣти по много отъ тебѣ. Туй едно, но има и друго: коя работа е по тѣжка.

— Остави се холанъ, бактисахъ вече...

— Азъ ти казахъ, че ще ставашъ пипманъ по ти... Сега ще мълчишъ да си доискажа, че тогасъ върви гдѣто щѣшъ. Азъ работи като затворникъ, самъ въ туй малко, вѣтхо и тъмно дюкянче. Азъ стоя цѣли 15 г. пригърбенъ, като работи съ рѣцѣ, крака, колѣнитѣ, спага, че и съ зъби, най подиръ ако щѣшъ, като чукалъ, рѣжа, опъвамъ, бода, шия тѣзи миризливи обуца. А ти? Ти работишъ, ахъ че работа ли е то! — расходка, въ свѣтла красива черква, всрѣдъ навалица отъ премѣнени хора, и облеченъ въ сѣрма (тѣй ли ви каза Христосъ — не знай!). Твояга работа не е нищо друго, освѣтъ да си помръдвашъ дѣсната рѣка да кадишъ (за да мирине най много на тебѣ на хубаво, а съ лѣвата да събирашъ рупчета.

Отъ нѣколко години при мин. на Външнитѣ работи сѣществувалъ вакъвска коммисия, които още продължавала сѣществувати си. Неуже ли тая коммисия въ толкова години не е свършила своята работа, или ще да е нѣкое прибожище за старци, защото виждаме че тя състои повече отъ хора, които сѣ въ старостъ? Ний въпрочемъ не знаемъ, като какви вакъвски имоти има, и съ какво именно се занимава тая коммисия, защото не сме чели ни слушали за нейнитѣ атрибуции. За това желателно е да ни се даде отчетъ за дѣйствиата на тая вакъвска коммисия за да се увѣримъ и ний, че е необходимо нейното сѣществувание. Това занитване правимъ просто за това, като знаемъ че божемъ експозимъ ще се править.

— Учението е само за богатитѣ. Не отдавна една ученичка отишла въ Бургасъ при кмета и помолила да ѝ издаде свидетелство за бѣдностъ, като му казала, че отъ това да се надѣе да улесни слѣдването си въ училище. „Когато сте бѣдни, не дѣйте си учи: немога да ви издамъ никакви свидетелство, хайте!...“ Зеръ г-нъ кмета е богатъ и за това станълъ кметъ. Но това го знаемъ, г-нъ кмете! ний знаемъ, че за сиромашкитѣ дѣци и за работницитѣ има само тѣжело и работа, а за васъ за вашитѣ дѣца, ученици, стриковци и зетивци има училища, хубави къщи, служби, държавни прѣдприятия и всичко, което дава тѣлести облаги на тои свѣтъ, а нѣкъ си имате и народни, либерални русофилски партии, които зацѣпаватъ тия ви блага. За това ний и казваме на сиромашитѣ, че тѣ трѣбва да иматъ свои сиромашки партии, които да зацѣпвава тѣхнитѣ права и да не ви позволява да блугувате на тѣхния гърбъ.

## ПО НАРОДНОТО СѢВРАНИЕ.

Първо засѣдание. I-во, Отваряние отъ княза, твърдѣ болѣскаво, твърдѣ салтанатли за такъвъ оголътъ народъ като български. II-ро, Избирание прѣсѣдателъ и подпрѣсѣдатели. Ей тукъ вече бай Ганю показа цѣлия си майсторлъкъ. Онзи бай Ганю, до като продаде мускалитѣ си розово масло, уста а му отиваха до ушитѣ отъ усмивка; а бай Ганю отъ Народното Сѣвране, до като се избере за прѣсѣдателъ и подпрѣсѣдателъ, бѣ окръжилъ себе си съ такава очарователна атмосфера отъ усмивки, ржкостисания, припомнявания стари познания, съчувствия и съболзнования за недранието ви, щото напѣ Трайчо се пукаше отъ смѣхъ. Избрани прѣсѣдателъ Т. Тодоровъ, подпрѣсѣдатели Д-ръ Янкуловъ и Д-ръ Даневъ. Това засѣдание обаче се свърши много трагично. Д-ръ Минчевъ не биде избранъ прѣсѣдателъ при всичко, че радославиститѣ гласуваха за него; неговия зетъ, български бѣгъ Марсъ, навъси чело като Витоша. Добръ, че напѣ бѣгъ Марсъ не е бѣгъ грѣмовежъ... Тази трагедия се довърши съ една умиленна жива картина: Бѣгъ Марсъ стои къмъ

дѣсний неходъ правъ, подирѣнъ съ лѣвица на сабя, а съ дѣсница засуква мустакъ и мрачно гледа прѣдъ себе. До него отъ дѣсно Минерва, а по български водителъ на сонаджитѣ, наднича въ лицето му и като че му говори, азъ не ли ви казвахъ? Отъ лѣво въ сѣщата поза и сѣщо изражение на лицето Темида, богинята на правосѣдието. Минерва, Темида и Бѣгъ Марсъ въ срѣдата, каква очарователна гледка, каква божественна картина!

Азъ не можъ да довърша описанието на това засѣдание, безъ да спомена за киселата физиономия на нѣкои цѣпковисти, които се надѣваха да играятъ нѣкаква роля въ Народното Сѣвране, а излѣзе, че тѣ проситъ милостиня отъ своитѣ брати сѣдинисти. „Печално глѣжу я на наше покотѣние“... трѣбва да си е казвалъ г. Марко Балабановъ, който се е сгушвалъ въ крайнитѣ редове и е хвърлялъ око на попарения си другаръ Д-ръ Данева.

Да, печални останки!

Второ засѣдание. Понедѣльникъ 17 Окт. Изборъ на коммисии, всѣкакви коммисии. За провѣрка на изборитѣ, за отговоръ на Трѣпното Слѣзо, за Вътрѣшний правилникъ и най сѣтиѣ коммисии по всички министерства. Второто прѣдлагаше, Сѣврането приемаше. Първата свирка свирить сѣдиниститѣ и свирить майсторски. Сонаджитѣ могли би да свирятъ, но Минерва, съ всичия си умъ, скрила имъ свирката въ министерскитѣ кресла: отъ тамъ свирята друга излиза. Че и сами си бъркатъ. Тѣхний Райковъ отъ Варна взе, че я истърси: ний сметуъ 45 сонаджи, каза, нѣкъ сѣдиниститѣ и не се оплакиаха, та само единъ човѣкъ отъ насъ туриха секретаръ. Видѣтъ, този синъ много не му мисли: 45 та 45. Човѣкътъ иска да ги знае свѣтътъ колцина сѣ били, прѣди тѣхний водителъ да остави на мира народа и неговото просѣвнение, та като намалѣтъ, да не се забрави славното имъ минало.

Да, да, умни сонаджи!

Трето засѣдание. Срѣда, 19 Октомври. Проверка на изборитѣ. Валидирахъ се нѣколко избора, но за Чирпански изборъ станаха най голѣми дебати, а за това идущий пѣтъ ще се повърнемъ.

## НАРОДНИ ИСКАНИЯ.

### ПРОТОКОЛЬ

Днесъ на 14 Октомври 1894 г. жителитѣ на с. Мусина (Търновска Околия) и околнитѣ села на брой около 2,000 души сѣбрали на митингъ на открито мѣсто подъ прѣсѣдателството на г-на Георги Х. Дафиновъ отъ с. Михалци и членове: Иванъ Недѣлковъ отъ с. Еменъ, Михалъ Писаревъ и членъ секретари Цанко Бакаловъ отъ с. Вѣла-Черкова;

царцината да ви избѣси!... Е... сега ще доди второ принествие!

— Лудувай сега колко щѣшъ. Азъ ти казахъ не се чекай по социализма, че ще ти стане мъчно. Послѣдватели на Христа, а? Християни! На думи — ангели, ама на дѣло — дяволи! Мѣките сиромашитѣ, пиете имъ потѣта и имъ взимате скѣтапата нарица безъ право. Всички богаташи сте такъва! И кога човѣкъ разбере що е право що е криво... тогава става лопъ!... Азъ съмъ социалистъ... не се боя! Социализма е моята вѣра! Щѣли сме да дѣлимъ паритѣ и женитѣ, а? Глупци! та вий друго и не знаете да кажете, освѣтъ да ни стоварате овия грѣхове, въ които вий сте потнали!... Ахъ, ще дойде и за насъ единъ свѣтълъ день! Ще загрѣе най сѣтиѣ сиромашкото стѣнце! Ще удари часътъ на сиромашкото право и тогава работницитѣ отъ четиритѣхъ крайща на свѣта, като единопутробни брати, ще празнуватъ своята побѣда надъ ортанското царство на напигъ скубачи и мѣчители. Да живѣе социалистическата партия!

Р. Г. В.

Сегисъ-тогисъ си погѣвалъ и често подлагалъ ведрицата (извини за изражението) за да поиздоинъ овцитѣ божии, на които ти си пастиръ свѣтлий.

— Не... ама...

— Щѣ... Ако гледанъ кой ходи най много по улицитѣ, механикѣ и кафенетата, той е пакъ дѣдо пошъ. Моята работа пай малко 10 пѣти е по тѣжка отъ твоята. Всичко значи 5 по 10, 50 пѣти по голѣмъ трудъ полагамъ отъ тебе.

— Ее... стига, джанъмъ!

— Не може. Да видимъ нѣкъ кой какво има. Да видимъ дали има всѣкой спорѣдъ труда.

— Драка, ... що ми трѣбваше!

— Азъ имамъ единъ кушторъ и една градина, 5—6 гологана въ кисията и единъ катъ ветхи дрѣхы, а ти... ти знаешъ по хубаво що имашъ: къща — като сарай, мюлк — като чоклой, а пари...

— Е-хе-е... стига! Какво е туй? Паритѣ... паритѣ ми ще дѣлишъ, ха? Разбойници... Какъ съмъ кадялъ?... Пѣлъ съмъ си, а? За душата ти съмъ се молилъ, бе безбожникъ! Суциуцилисти... Антихристи! Ще дѣлите женитѣ и паритѣ а?... Равенство... За туй господъ си взе берекети, я! Трѣбва

при дълги разисквания взехме следующата резолюция:

I Даване под съдъ Стамболовия кабинетъ за не зачитане законитъ на страната;

II Освобождение на Петко Каравеловъ отъ затвора и отваряне границитъ на България по Драганъ Цанковъ и за всички емигранти;

III Въвеждане на подходящи прогресивенъ данъкъ;

IV Уничтожение на *пенсията* и замѣстванieto имъ съ инвалидни помощи за неспособнитъ за работа, безъ разлика на запити;

V Намаление платитъ на чиновницитъ;

VI Намаление на депутатския мандатъ отъ 5 на 2 години. Да се избиратъ на 10,000 души единъ депутатъ. Изборитъ имъ да ставатъ по общинитъ и да се намали дневната имъ заплата отъ 20 на 15 лева;

VII Намаление числото на войската и срока на служението и въвеждане на Народната Милиция;

VIII Общинскитъ съвѣтници да се избиратъ за по една година;

IX Намаление ценза на избираемостъ до 25 год. възраст;

X Държавна селска поща;

XI Изборни училищни инспектори;

XII Високо протестираме противъ полицейскитъ произволи, вършени всекога изъ отечеството ни, както на 11 Септемврий т. г. въ Бѣла-Слатина, Свищовъ, Плевенъ и другаде;

XIII Държавни аптеки и безплатни медицински помощи по селата;

XIV Уничтожение закона за печата и всички закони, които стѣсняватъ свободата на печатното слово, събранията, митингитъ, и сдружаванията;

XV Уничтожение на ангариата и

XVI Опълномощаваме бюрото да поднесе горната резолюция на г-на прѣдсѣдателя на Народното Събрание, като го молимъ да ходатайствува предъ Народното Събрание за удовлетворение на горнитъ наши искания, и да испрати копия на Г. Китанчевъ, Никола Габровски и Гено Недѣлковъ; също и по вѣстникитъ: „Селски вѣстникъ“, „Селски Гласъ“, „Народенъ Гласъ“, „Стража“, „Социалистъ“, „Съгласие“ и на всичкитъ независими вѣстници.

(II) Прѣдсѣдатель: Г. Х. Дафиниовъ Членове: Иванъ Недѣлчевъ, Михалъ Писаревъ, членъ секретаръ Ц. Божиловъ.

## ВЪЖКАШНА ХРОНИКА.

Социалистическата побѣда въ Белгия

(второ писмо)

Вѣренъ на обѣщанието си, което дадохъ въ първото си писмо на в. *Социалистъ*, азъ ще дамъ нѣкои допълнения за исхода на изборителната борба за депутати въ новата белгийска камара отъ балотажа, който стана въ недѣля 9/21 Октомврий.

Щомъ се узна какъ и какъ ще станатъ повторителни избори, заинтересуванитъ буржуазни партии изпово поведоха свойтъ намерѣния на смѣтка на социалистическитъ гласове. Централния съвѣтъ на социалистическата партия, за да избѣгне тая комична игра, взе рѣшение, за което спомѣнахъ въ първото писмо, че социалист. избиратели ще гласуватъ за този, който даде писмено задължение, че ще работи за общото избирателно право на гражданитъ безъ никакъвъ цензъ и отъ 21 год. на горѣ. Католицитъ отхвърлиха това. Ясно е защо. Либералитъ се заловиха пакъ за свойтъ шарлатанни, като казваха, че тѣ си поддържатъ и отъ прѣди прогресивнитъ реформи и нѣма нужда да даватъ задължения. Прогрессиститъ, върни на своята програма, приеха това на първа рѣка.

Сѣдбата на католицитъ твърдъ много зависеше отъ изборитъ въ Брюкселъ, гдѣто се падатъ да се избиратъ 18 депутати за това тѣ употребиха всичко:

Одговоренъ - Редакторъ Ангелъ Ив. Гюзелевъ.

пари, обѣщания, молби, реформи и т. н. Тѣхното положение бѣше много критическо и съ единъ замахъ тѣхния изборъ би се провалилъ.

Социалиститъ разбраха това и централния социалистически съвѣтъ, макаръ и да бѣше оставилъ на добрата воля на социал. избиратели да гласуватъ или не за либералитъ, препорѣча, да се гласува за тия послѣднитъ, вмѣсто да се въздържатъ и прѣдоставятъ успѣха на католицитъ. Но либералитъ не останаха върни на своя съюзъ съ прогрессиститъ гдѣто успѣха имъ бѣше несигуренъ, и предпочетоха католицитъ, съ които макаръ и да сж противници по *чувства* и *външностъ*, но по интереси сж естествени съюзници.

Същата маневра разиграха либералитъ и въ други мѣста, гдѣто социалиститъ бѣха въ балотажъ съ католицитъ, върпки тѣхнитъ обѣщания, че ще гласуватъ за социал. кандидати и тържественитъ имъ заявления че „по скоро социалисти въ камарата, отколкото католици“. Една малка статистика, която заемамъ отъ в. „Le Peuple“, ще ни прѣстави много ясно чистоплътноста на либералитъ. Ето я: Въ *Вервие*, гдѣто имаше балотажъ между соц. и катол., католицитъ сж получили 9000 гласа повече отколкото при първитъ избори, благодарение на поддржката отъ страна на либералитъ; въ *Суани* католиц. сж получили въ балотажа 5600 гласа повече; въ *Шарлруа*, сжщитъ — 11000 гласа повече, въ *Лиесъ*, сжщитъ — 16,300 гласа повече, а социалиститъ при балотажа сж получили само 5300 гласа повече отколкото при първитъ избори; и въ *Брюкселъ* излиза приблизително около повече отъ 12000 гласа подадени въ полза на католицитъ. Ето едно оглѣдало на „буржуазна честностъ“. Но всички тия комбинации и машинации ни най мѣлко не попречи на успѣха на социалиститъ. Благодарение на тѣхната силна економическа организация, партийна дисциплина и тактика тѣ излѣзоха побѣдителни надъ католицитъ въ всичкитъ линии на избор. борба въ балотажа и съ грамадно болшинство. Тѣка му е мѣстото да се спомѣне, че прѣданиитъ партизани на прогреса и демократията прогресисти, изпълниха мъжествено и честно своя дългъ къмъ народа и социал. партия като поддржиха социалистическитъ кандидати въ борбата имъ противъ общитъ врагове — католицитъ. Ето защо соц. кандидати минаха съ грамадно болшинство надъ католицитъ и всичкитъ разчетени 19 социал. кандидати се избраха за депутати. Така щото, всичко социалист. депутати въ новата белгийска камара ще има 28 души. Ето единъ истински триумфъ за социалистическа Белгия, една голѣма побѣда и радостъ за интернационалния социализмъ и единъ назидателенъ и поучителенъ урокъ за всички социал. партии! Нека, особено нашата млада работнич. соц. демократ. партия почерне всичко що ѝ е необходимо за своето бъдѣще и за своя напрѣдѣкъ!

Отъ избранитъ 28 депутати-социалисти: 6 сж отъ *Листъ*; 4 отъ *Вервие*; 8 отъ *Шарлруа*; 6 отъ *Монс*; 3 отъ *Суани* и 1 отъ *Намюръ*. Между избранитъ сж: Анселъ, Вандервелдъ, двамата братя Дефюисо, Денисъ, Бертранъ — добръ познати на българскитъ социалисти, и др. Алфредъ Дефюисо, който бѣше дълго врѣме емигрантъ въ Франция, се завърна въ Белгия да вземе участие въ изборителната борба и защити своята кандидатура, но бѣше арестуванъ още на самата граница при пристиганieto му. Но днесъ той е вече свободенъ. Народни сѣдъ го оправда. Избора му като депутатъ принуди буржуазния сѣдъ да оттегли своитъ обвинения противъ него. Социалистич. бюлетини го извадиха отъ затвора и съ това удариха още една плѣсница на съвършенния капиталистически несправедливъ строй.

Социалистическия съвѣтъ тържествува отъ белгийската социалист. побѣда. Тържествува още повече самата социал. Белгия. Наврѣдъ социалист. манифестации, кортежи въ честъ на социалист. избраници и наврѣдъ, наврѣдъ празненства!... \*) „На самия Леополдъ II не се правени до сега такива посрѣщания и овации, каквото направи социалист. Белгия на своитъ депутати!“ И наистина, белгийскитъ социалисти сж упоени отъ своята първа побѣда. При такъвъ ограниченъ избирателенъ законъ тѣ пакъ можаха да прокаратъ свои 28 другари депутати. \*) Тѣ сж бодри и увѣрени

\*) Важно е да се спомене, че всички социалисти отъ другитъ страни адресираха телеграфич ски поздравления, а трината на французкитъ социалисти-депутати отпрати единъ адресъ къмъ белгийската работнич. партия по поводъ на нейната социалистическа побѣда.

\*) Новата белгийска камара ще се състои: отъ 104 католици; 28 социалисти; 12 либерали и 8 прогресисти. Така щото, католицитъ ще иматъ едно голѣмо болшинство въ камарата и ще иматъ властта въ рѣшитъ си за още дѣл години. Трѣба да спомѣна, че министър-прѣдсѣдателя на сегашния кабинетъ Дебюрие пропадна въ изборитъ. Избранъ е бившия министър-прѣдсѣдатель Беернаеръ и говори се, че

въ своитъ сили и съ трѣскава енергия се погиватъ да взематъ участие въ послѣднитъ окръжни избори (les élections provinciales), които ще станатъ на 16/28 т. м. Макаръ избирателния цензъ за тѣ да е отъ 35 год. на горѣ, но тѣ пакъ считатъ на още една побѣда, на още единъ алистич. триумфъ. На това може да се вѣрва. На всеки случай резултатитъ ще ни покаже. Побѣдата ще бѣде всекога на страната на социал. партии: ако не днесъ, то утрѣ! Социалиститъ нѣма защо да се страхуватъ, но нека мисли буржуазията. Часа за народното освобождение наближава; цѣлния социалист. съвѣтъ се събира и го очаква съ нетърпение. Напрѣдъ!

Съ социалъ-демократически поздравъ Цѣлтъ  
12/24 Октомврий, 1894 г. Брюкселъ

## РАБОТНИЧЕСКИ ИНСПЕКТОРЪ

— Слугинята Ст. Кантарджиева въ Лиежъ се условила да служи въ консулата на прѣдника на евангелическата черква г. Н. по 10 л. на мѣсець. Сега тя напуштащата на рѣчения господинъ, но Христъ проповѣдникъ намѣрилъ за добръ да ѝ е половината отъ заплатата, защото била пила нѣкои нѣща и той е похарчилъ за тѣ важното ѝ съ него по проповѣднически колки. Христосъ е казалъ, който има дѣла да даде едната на оногова, който не даде ни една, а неговия проповѣдникъ г. Н. е като обѣщава по 10 л. на своята слугиня гдѣто ти му е работила по дълги дни, а ѝ една частъ отъ тѣзи малка заплата. Но подаритъ си сж единъ, биле тѣ обѣщанъ Христово було, съ мундиръ, съ чиновнич. цилиндръ или надарени съ шкембе на прѣдприемачъ; тѣ искатъ да благуватъ романта да имъ работи.

## ОБЯВЛЕНИЯ.

Турена е подъ печатъ и къмъ края на Октомврий ще излѣзи книгата

## „БОРБА ЗА ПРАВО“

отъ

Д-ръ Рудолфъ Фонъ Иерингъ

(Покойний професоръ въ Гьопингенъ университетъ и пр.)

Който иска да ѝ получи, трѣбва да отнесе до Печатницата „Напрѣдѣкъ“ въ

Цѣната ѝ ще се опредѣли следъ излизанieto ѝ, което същеврѣменно ще се

Настоятелството на общаарското работническо дружество „Съгласие“ всичкиятъ ученолюбиви г-да, на които сърдце възпитанието на работническото благоволятъ и испратятъ даромъ по пожелание отъ своитъ списания или въстѣчителството на дружеството на следъ адресъ:

Общарското работническо дружество „Съгласие“, Руссе.

Приспѣватъ се така също и разни лезни подаръци, които други лица бляватъ да испратятъ.

Предсѣдатель: Иванъ Минковъ

Секретаръ: Трифонъ Кънчевъ

той ще бѣде назначенъ за такъвъ въ новото Министерство. Този послѣдния е отъ крайнитъ католици, които противъ избирателнитъ реформи. Може отъ сѣга да види, че реакционеритъ еднакво ще могатъ да прѣдпиемъ сериозна борба и да искатъ да ограничатъ избирателнитъ права на гражданитъ. Врѣмето

София, Печатница — „Напрѣдѣкъ“